

மீசாலை மேற்கைக் சேர்ந்த

அதர் கோமுக்யரம் பவனேஸ்வர்

அவர்களின் சிவபதப்பேறு குறித்த

நீனைவு மலர்

17-01-2010

சிவமயம்

மீசாலை மேற்கைப் பிறப்பிடமாகக் கொண்ட

சுமரர் சோமசுந்தரம் புவனேஸ்வரர்

அவர்களின் சிவபதப்பேறு குறித்த

நினைவு மலர்

17-01-2010

வ
வையத்துள் வாழ்வாங்கு வாழ்பவர்
மேலாம் தொய்வத்துள் வைக்கப்படும்

அமரர்
சோமசுந்தரம் புவனேஸ்வர்

மலர்வு

அவர்கள்

உதர்வு

28-03-1952

04-12-2009

தீதீ நீர்ணய வெண்பா

ஆண்டு விரோதிசேர் மார்கழி அபர பக்கம்
முண்ட துதிகை தனில் - மாண்புடைய
நசனது தாள் சேர்ந்தார் புவனேஸ்வரி பேராள்
காசினியில் வாழ்வு விட்டேதான்

அமர்ப்பனாம்பல்

அன்பே உருவதாய்
ஆறுதல் தரும் நிழலாய்
பண்பே நுகம் பழக்கி
பாசத்தொடிகு பல ஆற்றி
அம்மாவாய் ஆயாவாய்
ஆசை அப்பம்மாவாய்
நில்லாமல் ஓடி இங்கு
நீர் எம்மை உயர்த்தி இன்று
காற்றாகிப் போனீர்?
இவல்கின்றோம் உமை நினைத்து

குடும்பத்தினர்

பஞ்ச தோத்திரம்

விநாயகர் காப்பு

திருச்சிற்றம்பலம்

ஐந்து கரத்தனை ஆனை முகத்தனை
இந்தின் இளம்பிறை போலும் எயிற்றனை
நந்தி மகன்றனை ஞானக் கொழுந்தினை
புந்தியில் வைத்தடி போற்று கின்றேனே.

தேவாரம்

ஓசை ஒலியெலாம் ஆனாய் நீயே
உலகுக்கு ஒருவனாய் நின்றாய் நீயே
வாசமல ரெலா மானாய் நீயே
மலையான் மருகனாய் நின்றாய் நீயே
பேசுப் பெரிதும் இனியாய் நீயே
பிரானாய் அடியென் மேல் வைத்தாய் நீயே
தேச விளக் கெல்லாமானாய் நீயே
திருவையா றகலாத செம்பொற் சோதி

திருவாசகம்

அம்மையே அப்பா ஒப்பிலா மணியே
அன்பினில் விளைந்த ஆரமுதே
பொய்மையே பெருக்கிப் பொழுதினைச் சுருக்கும்
புழுத்தலைப் புலையனேன் தனக்குச்
செம்மையே யாய சிவபதமளித்த
செல்வமே சிவபெருமானே
இம்மையே யுன்னைச் சிக்கெனப் பிடித்தேன்
எங்கெழுந் தருளுவதினியே.

திருவிசைப்பா

ஓளிவளர் விளக்கே உலப்பிலா வொன்றே
உணர்வுகூழ் கடந்ததோர் உணர்வே
தெளிவளர் பளிங்கின் திரள்மணிக் குன்றே
சித்தத்துள் தித்திக்கும் தேனே
அளிவளர் உள்ளத்து ஆனந்தக் கனியே
அம்பலம் ஆடரங்காக
வெளிவளர் தெய்வ கூத்துகந் தாயை
தொண்டனேன் விளம்புமா விளம்பே

திருப்பல்லாண்டு

பாலுக்குப் பாலகன் வேண்டி
அழுதிடப் பாற்கடல் ஈந்தபிரான்
மாலுக்குச் சக்கரம் அன்றருள்
செய்தவன் மன்னிய தில்லைதன்னுள்

ஆலிக்கும் அந்தணர் வாழ்கின்ற
சிற்றம் பலமே இடமாகப்
பாலித்து நட்டம் பயிலவல்
லானுக்கே பல்லாண்டு கூறுதுமே

திருப்புராணம்

ஆதியாய் நடுவுமாகி யளவிலா வளவுமாகிக்
சோதியா யுணர்வுமாகித் தோன்றிய பொருளுமாகிப்
பேதியா வேகமாகிப் பெண்ணுமா யானுமாகிப்
போதியா நிற்குந் தில்லைப் பொதுநடம் போற்றி போற்றி

திருப்புகழ்

எழுகடல் மணலை அளவிடில் அதிகம்
எனதிடர் பிறவி அவதாரம்
இனியுன தபயம் எனதுடலுயிரும்
இனியுடல் விடுக முடியாது
கழுகொடு நரியும் எரிபுவி மறவி
கமலனும் மிகவும் அயர்வானார்
கடனுன தபயம் அடிமையுன் அடிமை
கடுகி உன்னடிகள் தருவாயே
விழுதிகள் அழகி மரகத வடிவி
விமலி முன்னருளும் முருகோனே
விரிதல மெரியக் குலகிரி நெரிய
விசைபெறும் மயிலில் வருவோனே
எழுகடல் குமுற அவுணர்ர்கள் உயிரை
இரைகொளும் அயிலை உடையோனே
இமையவர் முனிவர் பரவிய புலியு
ரினில் நட மருவி பெருமானே

கட்டி அணைத்திடும் பெண்டிரும்
மக்களும் கால தச்சன
வெட்டி முறிக்கும் மரம்போல்
சரீரத்தை வீழ்த்தி விட்டால்
கொட்டி முழக்கி அழுவார்
மயானம் குறுகி அப்பால்
எட்டி அடி வைப்பரோ இறைவா
கச்சி ஏகம்பனே

நல்லார் இணக்கமும் நின்பூசை
நேசமும் ஞானமுமே
அல்லாது வேறு நெறி உளதோ
அகமும் பொருளும்
இல்லாளும் சுற்றமும் மைந்தரும்
வாழ்வும் எழிலுடம்பும்
எல்லாம் வெளிமயக்கே இறைவா
கச்சி ஏகம்பனே

பிறக்கும் பொழுது கொடுவந்ததில் வை
பிறந்து மண்மேல
இறக்கும் பொழுது கொடுபோவதில்லை
இடை நடுவில்
குறிக்கும் இச்செல்வம் சிவன்
தந்தது என்று கொடுக்க அறியார்
இறக்கும் குலாமருக்கு என்சொல்லுவேன்
கச்சி ஏகம்பனே

கல்லாப் பிளையும் கருதாப்பிளையும்
கசிந்துருகி நில்லா பிளையும்
நிளையாப் பிழையும் நின் ஐஞ்செழுத்தைச்
சொல்லாப் பிழையும் தொழாப்பிழையும்
எல்லாப் பிழையும் பொறுத்தருள்வாய்
கச்சி ஏகம்பனே

5.

அன்னவிசாரம் அதுவே விசாரம்
அதுவொழிந்தால் சொன்னவிசாரம்
தொலையாவிசாரம் நல் தோகையரைப்
பன்னவிசாரம் பலகால விசாரம்
இப்பாவி நெஞ்சக் கென்ன விசாரம்
வைத்தாய் இறைவா கச்சி ஏகம்பனே

7.

ஊரும் சதமல்ல உற்றார்
சதமல்ல உற்றுப் பெற்ற
பேரும் சதமல்ல பெண்டீர்
சதம் அல்ல பிள்ளைகளும்
சீரும் சதமல்ல செல்வம் சதமல்ல
தேசத்திலே
யாரும் சதமல்ல நின்தாள் சதம்
கச்சி ஏகம்பனே

8.

அன்னை எத்தனை எத்தனை அன்னையோ
அப்பன் எத்தனை எத்தனை அப்பனோ
பிள்ளை எத்தனை எத்தனை பெண்டிரோ
பிள்ளை எத்தனை எத்தனை பிள்ளையோ
முன்னை எத்தனை எத்தனை சென்மமோ
மூடனாய் அடியேனு மறிந்திலேன்
இன்னும் எத்தனை எத்தனை சென்மமோ
என் செய்வேன் கச்சி ஏகம்பநாதனே

9.

முடிசார்ந்த மன்னரும் மற்றுமுள்ளோரும்
முடிவிலொரு பிடிசாம்பாய்
வெந்து மண்ணாவது கண்டு மின்றுழிந்த
படிசார்ந்த வாழ்வை நினைப்பதல்லால்
பொன்னினம்பலவர்
அடிசார்ந்து நாமுய்ய வேண்டுமன்றே
அறிவாரில்லையே

அமரர் சோமசந்தரம் புவனேஸ்வரீ அவர்களின் வாழ்க்கை வரலாறு

தெங்கும் பனையும் கழுகும் வாகையுமும்
 எங்கும் கனிசொரி மாக்களும் பலாக்களும்
 என்றும் பசுமை கொஞ்சிடும் அழகும்
 நின்றுமே நிலவிடும் தென்ம ராட்சியில்
 ஆலயம் பலபல பூசைகள் மணிகள்
 கோலமாய் விளங்கும் மீசாலை மேற்கில்
 விவசாயம் தன்னை விரும்பிய தொழிலாய்
 தவமெனக் கொண்டான் அருளம் பலமும்
 நலமுடன் வாழ்ந்திட திருமணம் கொண்டதில்
 குலமகள் முத்துப் பிள்ளை தானும்
 அறமெனக் கண்ட இல்லற வாழ்வில்
 பெறலரிதா மெனப் பெற்ற மூவரில்
 மூத்த மகளாம் மாணிக்கம் அருத்து
 காத்திட வந்த நல்லையா மகனென
 ஈற்றிலே பிறந்தவள் இளையவள் தானென
 சாற்றிட அம்பிகை நாமம் கொண்ட
 புவனேஸ் வரியெனும் புண்ணிய வதியாளும்
 அவனியில் வந்திட ஆறுதல் கண்டனர்.

மூவரும் வளர்ந்து ஓடியும் ஆடியும்
 மேவிடும் கல்வியில் நாட்டம் காட்டியும்
 ஆசையும் பாசமும் அன்பும் பரிவுமாய்
 நேசமுடன் அவை நிகனகையில் முன்னவள்
 மாணிக்கம் திருமணம் செய்துமே ஏக
 இளையவள் புவனமோ விக்கினேஸ் வராவினே
 ஆரம்பக்கல்வியைநன்கே பயின்று பின்

தூரத்து இருந்த சாவ இந்துவில்
 கல்வியில் கவனம் தானது கொண்டு
 நல்விதம் கல்வியைகற்றிடு நாளில்
 தந்தை அருளம் பலனார் அரகை
 சிந்தை செய்தே சென்று அடிசேர
 தாயார் முத்துப் பிள்ளை தானும்
 காயாம் தோடை மாதுளை தேசியென
 அபிசேகக் கனிவகை அனைத்தும் பெற்று
 அனைவரதமும் அவை வியாபாரம் செய்து
 பெறும் அந்த நிறைவில் வளம் பல பெருக்கி
 வாழ்ந்திடும் காலை பள்ளி வாழ்வில்
 துடிப்பு மிக்காள் புவனேஸ் வரியாள்
 ஈட்டினள் புகழை எனும்படி வாழ்ந்தாள்

அண்ணன் நல்லையா திருமணம் செய்து
 ஆண்டுகள் சொற்பம் தான் அதுவும் ஏகி
 காலம் சுழன்றிட காலனும் அண்ணனை
 ஞாலம் விட்டே அழைத்துச் செல்ல
 வீட்டுக் காணியில் தென்னை கழகொடு
 பயந்தரு மரங்கள் நாட்டி நீர் பாய்ச்சி
 நயம் பல செய்திடு வகையில் பசுமையாய்
 வளர்ந்தவை சோலையாய் சூழ்ந்துமே வாழ்த்த
 ஆடு கோழி என வீட்டுப் பிராணிகள்
 பாடு பட்டுப் பிரயாசை யுடனே
 ஓய்வு என்பது வேலை மாற்றமே
 ஆய்வு செய்தால் இவள் அகராதி என்றுமே
 பார்த்தவர் கேட்டவர் பாங்கது கூறிட
 சேர்த்தனர் சாதகம் பொருத்தமா என்று
 கத்தரி வெண்டி புகையிலை பயிற்றை
 தக்காளி புடோல் வள்ளிக் கொடியென

மீசாலை வடக்கு வேம்பிராய் தோட்டம் செய்
சங்கரப்பிள்ளையும் மனைவி செல்லம் மாவும்
இங்குற்ற இல்லற நல்லறப் பேறதால்
பெற்றிட்ட மக்களில் இரண்டாவது என்ன
உற்றவன் சோமசுந்தரம் பெயர் கொண்ட
நற்குண வாளன் நாதனாய்க் கொண்டு
திருமணம் பேசி நல்லதோர் நாளில்
இருமணம் கலக்க இணைத்தனர் பெரியோர்

மாவடி விநாயகன் தலமும் சென்று
சேவடி போற்றி திருவிழாக் காலத்தில்
அடி அழித்து வணங்கிய பின்பே
முடிப்பவள் விரதத்தை முறையெனப் புவனம்
பக்தியும் சுத்தியும் பரமன் அருளென
சக்தியாய் சோமுவிற்கு தகுந்த துணை என
நித்தியம் முன்றலைக் கூட்டிப் பெருக்கி
சுத்தி செய்திருவர் இருவரும் சேர்ந்துமே

அயலவர் இவர்களின் ஒற்றுமை வியந்திட
முயன்றனர் தோட்டத்தில் பயிர்கள் செழிக்க
பல்லினப் பயிர்களும் பயனது கொழிக்க
தொல்லைகள் அகன்று சுடர்நரு மாப்போல்
நல்லன எல்லாம் நனவே அல்ல
அல்லல் மிகுமிந்த வாழ்வு எனக்கேள்
அம்மா சென்றனள் அரன் தாளிணையே

புவனத்தின் தாயவள்போனதால் இங்கு
கடைக்குட்டியாம் இவள் புவனம் இவன்று
உடைந்தனள் மெலிந்தனள் தான் தனியெனச்

சோர்ந்தும் சுருண்டும் துவண்டும் நடந்தும்
மீண்டு உலகினில் வாழ வேண்டுகே
இறைவன் அருளால் காலம் சுழல
பிள்ளைகள் இருவர் பிறந்தனர் சொல்ல

உள்ளம் மகிழ மூத்தவன் தசனந்தன்
பின்னர் பிறந்த இளையாள் மகுடபதி
அன்னவர் அன்புக்கும் ஆஸ்திக்கும் இரண்டென
கண்ணும் கருத்துமாய் வளர்த்துச் சீராட்டி
அண்ணனும் தங்கையும் ஆடிட ஓடிட
பண்ணிய நேர்த்திகள் விரதங்கள் முடித்து
பள்ளிக்கு அனுப்பி பாங்காய் கல்வியை
வெள்ளமாம் கற்பீர் விரைந்தே என்றனர்

கொடிகாமம் சிவகாமி அம்பாள் அவளிடம்
படியேறி மாலைகள் சூட்டி தினவேளை
குலமோங்க நலமோங்க கும்பிட்ட குடும்பமாய்
பல ஆண்டு குறையின்றி வாழ்ந்தவள் புவனம்

சோம்பலை அறியாள் சுறுசுறுப்பானவள்
ஆம் நான் மாமாவையும் பார்ப்பேன் என்று
சங்கரா மாமாவை குறையின்றிப் பார்த்து
தங்கடன் செய்த மருமகள் மகளென
எங்கும் பேசிட இனிய தன் கடமையாய்
பங்கு கொண்டவள் பாங்குடைப் புவனம்

மகனாம் தசனும் கல்வியை முடித்து
தகுமெனக் கடையொன்று திறந்து நடத்தி
அம்மை புவனமும் அப்பா சோமுவும்
தம்மை உதவியாய் அதிலே இணைத்து

குடும்பம் ஓங்க குலமும் ஓங்க
 கடும்பல முயற்சிகள் செய்துமே உழைத்தனர்
 காலம் உருண்டு கடுகி நடந்திட
 மேலும் மீசாலை அதே ஊரினிலே
 மகனாம் தசனுக்கு நடராஜர் ஆதீஸ்வரி
 மிகவே தவமியற்றி வந்த மூத்தவளை
 இணையெனக் கொண்டு கோகிலா தன்னை
 துணையெனத் திருமணம் செய்துமே வைத்து
 பேரன் அம்புஜன் பிறந்திட மலர்ந்து
 ஆரா அன்புடன் அப்பம்மா நின்றனள்

 பாடம் சொல்லி பல புத்தி சொல்லி
 வாடாத செல்வம் கல்வி தானென்று
 தன் மகள் மகுட பதியினைத் தரணியில்
 நன்மகன் பட்டமே பெறவேண்டு மென்று
 ஒவ்வொரு நாளும் உற்சாகப் படுத்தி
 பவ்வியமாகப் பக்குவப் படுத்தி
 கல்வியும் கற்க பல்கலைக் கழகத்தில்
 அல்லும் பகலும் ஆனந்தப் பட்டவள்
 நாட்டில் இளைஞர்கள் வெளிநாடு செல்ல
 நாட்டமோ நீயும் போய் வருவாயங்கு
 ஈட்டுவாய் பணமும் எங்கென் றாலும்
 காட்டுவேன் பாதை என்றவள் புவனமும்
 மகனும் தகப்பனும் கொழும்பு சென்றிட
 மகளும் பல்கலை சென்று படித்திட
 என்னவோ ஏதோ அது இது என்று
 சொன்னவள் துணிவுடன் இருந்தவள் என்றும்
 என்ன குறையோ கண்ணீறு பட்டதோ?
 தன்னையே நொந்தவள் தான்புறப் பட்டனளோ?

நோய் என்று காலத்தில் படுக்காத புவனம்
 பாய் கட்டில் படுக்க வந்ததோ காலம்
 சுந்தரம் கணவன் சோபை இழந்துமே
 நொந்தவன் பணி ஆற்றிட கண்டவள்
 மாறிடும் வருத்தம் மனமது துணிக
 தேறுதல் சொல்லியே அம்பிகை சரண் என
 கார்த்திகை வெள்ளியில் மகளை மருமகளை
 பார்த்து வணங்குங்கள் மாவடி நாயகனை
 சேர்த்து அனுப்பி வைத்து சிறகின்றிப் பறந்து விட
 நேர்த்தி செய்தனனோ நாயமிங்கு இவன்று அடி.

மீசாலை வெள்ளை மாவடிப் பிள்ளையார்டம்
ஆத்ம சாந்த வேண்டி நிற்கும் பாடல்

கள்ளம் இலான் உன்மேல் கவனம் தான் கொண்டு
 உள்ளம் களியுடனே உன்பின்னே வலம் வந்து
 மெள்ள அடிஅழித்தே புவனம் கேட்டு நின்றாள்
 வள்ளலே அவள் தனக்கு ஆத்ம சாந்தி அருள்வாயே.

கொடிகாமம் நாவலடி சுவகாம் அம்மனிடம் ஆத்ம சாந்த
வேண்டி நிற்கும் பாடல்

நாவல் மரமிகுந்து சோலை மிகவாகத்
 தாவல் கேணி நீர் பாய்ச்சும் தூயோர் தான் அழைக்க
 ஆவல் கொண்டமர்ந்த அன்னை சிவகாமியே
 காவல் எனப் போற்ற கண்கண்ட தெய்வம் நீயே

அம்மையே கொடிகாமத் தற்புதமாய் அமர்ந்தவளே
 இம்மையில் மாந்தர்கள் இடரெல்லாம் தீர்ப்பவளே
 காரணியே நாரணியே சாம்பவியே சங்கரியே
 வேரறுத்த வினை தீர்க்கும் வித்தகியே சிவகாமி
 நீ அழைத்த வேளையெலாம் நெஞ்சுருகி தான் பணிந்து
 பு மாலை சூட்டி உந்தன் பொற்பாதம் கேட்டாளே
 வா என்று நீ அழைத்தாய் வந்தாள் புவனமுடே
 தா என்று நாம் கேட்டோம் சாந்தியதை அருள்வாயே.

தேறுதல் கொள்வோம்

காசு பணம் காணி நிலம்
 யாதொன்றும் வருவதில்லை
 பூமி தனில் காண்பவைகள்
 பொய்யாகி ஒருநாளே
 பேசும் ஊர் மனை சுற்றம்
 பிணம் என்று தாம் அகல
 போகுமிடம் பின்னாலே
 புண்ணியங்கள் தான் தொடரும்
 ஏகு முன்னே செய்த பாவம்
 அங்கு வந்து வாட்டு மென்றால்
 ஊர்மாறும் உருமாறும்
 பெயர் மாறும் ஜீவனா ரும்
 பார் தன்னில் பரமனிடம்
 வைத்த பற்றே நிஜம் ஆகும்
 சீர் ஆகும் சித்தம் இஃது
 தெளிந்து விட்டால் ஏற்றம் தானே

நிறைமொழி

நீர்க்குமிழி போலத் தோன்றி நிலை இன்றி
நீங்கும் வாழ்வு
பார்தனிற் பிறப்போர் கொண்ட
பழவினைப் பயன் நுகர்ந்தே
தீர்ந்தபின் சிறிதும் தாங்கார்
தேகத்தை விட்டுச் செல்வார்
சேர் பிறவிப் பிணி நீங்கில்
சிவன தென்னிற் சேர்வார்

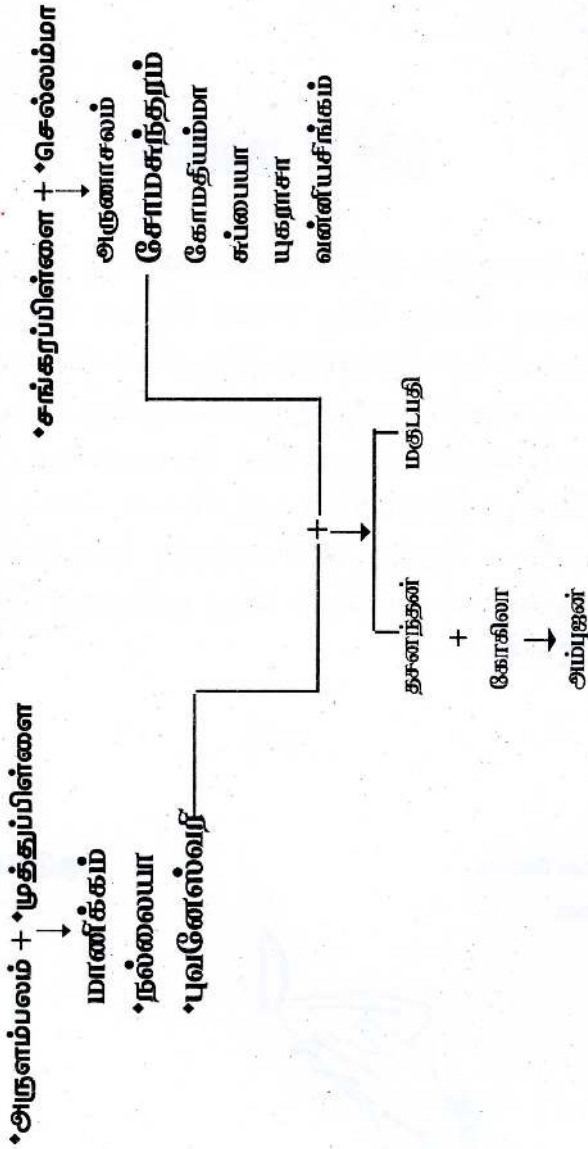
அறிவுரைகள்

“பேசும் போது நிதானமாகவும் உள்ளுணர்வுடனும் பேசுக. பிறர் மனம் நோகப் பேசாதிருப்பது பெருந்தவமாகும்”

“தக்க தருணத்தில் செய்வது சிறு உதவியாயினும் அது பெரிய உதவியாகும். காலங்கடந்து மிகப் பெரிய உதவி செய்தாலும் அது பயனற்றதாய் ஆகிவிடும்.”

மனித வாழ்க்கையிலுள்ள மெரிய ஆச்சரியம் அன்பு நிறைந்தவர்களை எந்த இடத்தில் எப்போது எதற்காகக் சந்திக்கப் போகின்றோம் என்பதும், எங்கே, எப்போது, எதற்காகப் மரியம் போகின்றோம் என்பதும் முன்கூட்டியே தெரியாமலிருப்பது தான்.

வம்சாவழி

◆ அமரர்

கீதாசாரம்

எது நடந்ததோ அது நன்றாகவே நடந்தது,
எது நடக்கிறதோ அது நன்றாகவே நடக்கிறது,
எது நடக்க இருக்கிறதோ அதுவும் நன்றாகவே நடக்கும்,
உன்னுடையது எதை இழந்தாய்?
எதற்காக நீ அழுகிறாய்?
எதை நீ கொண்ட வந்தாய்?
அதை நீ இழப்பதற்கு,
எதை நீ படைத்திருக்கிறாய்?
அது வீணாகுவதற்கு,
எதை நீ எடுத்துக் கொண்டாயோ
அது இங்கிருந்தே எடுக்கப்பட்டது.
எதைக் கொடுத்தாயோ அது இங்கேயே கொடுக்கப்பட்டது.
எது இன்று உன்னுடையதோ
அது நாளை மற்றொருவருடையதாகிறது.
மற்றொருநாள் அது வேறொருவருடையதாகும்.
இதுவே உலக நியதியும்
எனது படைப்பின் சாராம்சமுமாகும்.

பகவான் ஸ்ரீ கிருஷ்ணர்.

Ramyan Printers, Madduvil.

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org